

Paa Domme afgives Bevidnelse om, at de ere affagte af en Domstol i Kongeriget og udfærdigede i den Form, som fordres til Execution; paa Forlig meddeles Bevidnelse om, at de ere indgaaede for en Forligskommission eller Domstol i Kongeriget og udfærdigede i den Form, som fordres til Execution.

Paa Resolutioner, afgivne af Overpræsidenten i Kjøbenhavn eller en Amtmand, hvorved Bidrag paalægges til fraseparerede eller forladte Husstruer, lægte eller uægte Børn, meddeles Bevidnelse om, at de ere afgivne i den Form, som fordres til Execution, og at de efter dansk Lovgivning medføre Afgang til Execution. Dog maa saadan Bevidnelse ei meddeles, naar Bidrag til et uægte Barn er fastsat ved en Resolution, der grunder sig paa vedkommende Børnefaders Unblivelse af at aflægge en ham paalagt Ed, førend han ikke længere kan stedes til at aflægge Eden.

§ 8.

Denne Lovs Forrifter blive gjældende fra den Dag, som fastsættes af Kongen, efterat Overenskomst er truffet med Sverrig om en tilsvarende Lovs samtidige Ikrafttræden for sidstnævnte Land.

M o t i v e r n e til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

3. Begyndelsen af indeværende Aar henstillede den Kongelig Svenske Regjering i Anledning af et indtruffet Tilfælde, til den Kongelig Danske Regjering, om samme ikke maatte være villig til med den Svenske Regjering at afslutte under fuldkommen Reciprocitet en Overenskomst, ifølge hvilken en i det ene Land afsagt Dom skulde have fuld Virkning i det andet med Hensyn til Execution i Gods.

Da den svenske Udenrigsminister derhos havde fremhævet, at de conventionelle Bestemmelser, hvorom Man eventuelt maatte blive enig, forfatningsmæssigt behøve den svenske Rigsdags Sanction for senere at erholde Lovskraft i Sver-

rig og at derfor de fornødne Forslag i den Henseende maatte fremsættes i bemeldte Rigsdags nærværende Session, dersom Man ikke vilde udsætte den practiske Udførelse af den eventuelle Overenskomst i 3 Aar, har den daværende Udenrigsminister, da det af ovennævnte Hensyn maatte være ønskeligt, om den danske Regjering strax i Almindelighed kunde tilljædegive, om den var tilbøjelig til overhovedet at inklade sig paa Sagen eller ikke, efter at have bragt Sagen paa Båne i en Ministerkonference og efter der at have erholdt Justitsministerens Samtykke, under 18de Februar d. A. nedlagt en allerunderdanigst Foresøgning, hvorefter Hans Majestæt allernaadigst behagede at bemyndige Udenrigsministeriet til at lade den Kongl. Svenske Regjering tilljædegive, at Hans Majestæts Regjering var villig til at træde i Underhandling med samme om en Overenskomst, ifølge hvilken en i det ene Land ved bettes Domstole afsagt Dom skulde i det andet Land kunne fuldbhædes ved Execution i Gods.

Da saaledes denne Sag, hvis Fremme Man maatte ansee særdeles ønskelig for begge Rigers Læve paa Grund af de mangehaande gjensidige Børrelser mellem begge Landes Indbyggere, der fremkomme ikke alene ved Naboløbet, men ogsaa ved det større Samkvem, hvortil Lighed i Sprog og Sæder og mange andre Forhold give Anledning, var afgjort i Principet, troede Ministeriet strax at burde tage under omhyggelig Overveelse, hvorledes det saaledes vedtagne Princip kunde bringes til Udførelse for Kongerigets Vedkommende gennem Lovgivningen under tilbørligt Hensyn til den i disse Forhold nødvendige Gjensidighed.

Under de derefter med den Kongl. Svenske Regjering førte Forhandlinger er Man, idet Man som Grundlag for Forhandlingerne har benyttet et i sin Tid af en svensk-norsk Kommission udarbejdet Forslag til „Lov for Norge om Fuldbhævelse af Domme, affagte ved svensk Ret, samt om anden Bistand, der bør ydes Retspleien i Sverrig“, samt Udcast til en tilsvarende Lov for Sverrig, med bemeldte Regjering bleven enig om de nærmere Bestemmelser, der vilde være at optage i de tvende Love, der for de respective Lande ville udtræves for at gennemføre det vedtagne Princip.